

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:

Plaça Turers, 17 - 2.^a

Administració:

Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50 ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cts.

Política d'ideals

Doneu a un poble o col·lectivitat un ideal i tindreu un poble en marxa ascendent i progressiva. Tots els esculls i contrarietats que trobi pel camí i que representin un obstacle per a arribar a assolir aquelles fites glorioses previament senyalades, seran vençuts i esmicolats per l'empenta formidable, per la força irresistible que tenen els pobles que marxen dreturerament cap a la consecució d'un ideal. Un ideal és com una antorxa de flama fulgurant que ilumina amb llum vivíssima la vida dels pobles, que dóna entusiasme als cors, intel·ligència a l'esperit, i és l'aglutinant poderós que coordina voluntats i esforços entre els homes de bona voluntat que lluiten i treballen per una major perfecció en tots els ordres i tenen fè en els alts destins de la humanitat. Un ideal, per ésser sempre una ampla visió del futur d'un poble, visió si voleu, en certa manera fantasiosa, però que pren un aspecte de plenitud, no pot ésser exclusiu de cap partit polític, gairebé mai ni d'una generació i molt menys encara - no cal dir-ho - d'un home, per gran que sigui el seu entusiasme ni per poderosa que sigui la seva intel·ligència.

Es cert que una política d'ideals comporta sacrificis, privacions, requereix honestat i lluita perseverant, però també proporciona satisfaccions d'ordre moral que compensa amb escreix l'esforç esmerçat. Un ideal, no fa com els homes, que passen amb els anys o el que és pitjor encara, claudiquen i fan traïció a la senyera enarbolada, sinó que es manté incommovible i es conserva amb tota puraesa en els alts cimels que coronen la vida dels pobles. Tots els homes desenganyats de la política, si ho mireu bé, trobareu que s'havien confiat excessivament a un altre home que els havia seduït i enlluernat o s'havien entregat en cos i ànima a un partit polític que creien encarnació viva d'un ideal i fracassats aquests, els que els seguien il·lusionats durant un temps, se'n tornen a casa amb el cor abatut, l'ànima trontollant i aquelles il·lusions

convertides en negres pessimismes i irreparables defallences. Però, els que es troben en aquest cas, si en lloc de seguir a un home, haguessin sadollat la seva ànima d'una alta idealitat, no haurien sofert el desengany terrible que els aclapara, perquè per més dolor que produeixi la claudicació o traïdoria d'un home amb el qual havien dipositat la seva fè, conservarien ben viu el foc de l'ideal i la pèrdua d'un capdavanter, per gran que fos el seu prestigi, ho considerarien ni més ni menys que un contratemps que cap influència decisiva pot representar per l'idealitat que ens omple l'esperit. Els homes moren; l'ideal d'un poble no morirà mai.

Avui més que mai ens manca a Catalunya una política d'alta idealitat. Avui, que no veiem més un materialisme eixorc i discordat que ho empesta tot introduït en el més pregò de totes les capes socials, en el fons de les quals van congriant-se les lluites i malvestats que han d'enfonsar-nos. L'interès de classe, l'interès de partit, àdhuc l'interès individual, tot s'avantposa als alts interessos de la Pàtria.

Catalans! Cal que tinguem fè amb Catalunya. Sigueu del partit que volgheu, seguiu l'home que sembli millor, però per damunt del partit i de l'home, conserveu en el fons de la vostra ànima, ben encesa i ben abrandada la llàntia de l'amor a la nostra terra. Siguem fidels a la veu de la raça que ens ordena anar endavant, endavant sempre, amb el pensament i el cor posats al servei de Catalunya, i tinguent per únic guiatge la gloriosa bandera barrada, tal com ens ho canta el nostre gran poeta Angel Guimerà:

»Bandera, santa Bandera - bandera dels catalans
alcem-te a la davantera - sobre el pit i amb dues mans,
Que et segueixi qui és de raça - que s'apartí qui és dels bords
Sota terra, a cada passa - fins estremiràs els morts.
I puig ets la Pàtria vera - serà el que Déu voldrà.
Avant i enlaire, bandera! - que la sang ja et seguirà».

Ja ho explicaràs

A Narcís Malagelada i Font

Dius que dones per acabada la correspondència que hem mantingut. Hauries d'ésser sincer i dir que plegues perquè et trobes amb aigua fins al coll i no saps com sortir-te'n. Tú pla t'has ben lluït. El que et va enviar la nota anònima que t'ha servit de base per escriure els teus articles acusatoris, deu ésser algú que no et vol gaire bé. Amb un altre èxit com el que t'ha proporcionat, en tindràs ben bé prou per crear-te un prestigi i una anomenada de serietat que.. Déu ne dongui a qui en desitgi.

Torna a llegir sense nervis tot el que has dit i escrit. Jo t'asseguro que t'escriuràs i et semblarà mentida que un home com tú hagi pogut fer unes afirmacions com les que has fet, i comentat algún aspecte de la qüestió en la forma que ho has comentat. T'ho tinc de dir amb tota franquesa: amb aquesta qüestió no hi tens res a fer. Te la discutiria allà on volguessis i en surtiries irremediablement esclafat, però així i tot, esperava una altra cosa de tú. Et suposava més hàbil per plantejar la qüestió en forma distinta i que sabri s'ortajar el no caure on definitivament has caigut. L'haver d'arribar a un final en el qual siguis tú mateix qui em dona la raó.

HAS VOIGUT DEMOSTRAR QUE JO HAVIA ESTAT NEGLIGENT EN LA DEFENSA DELS INTERESSOS MUNICIPALS. Doncs bé. Llegeix el que diu Narcís Malagelada i veuràs com afirma rodonament que no n'hi hagué. I tingues present que ho diu el 4 de Setembre de 1931, quan ja feia dos mesos que havia ocorregut la suspensió de pagaments i per tant, ja s'havien produït tots els fets que has relatat. Recordat que l'últim saldo que publiques correspon al 30 de Juny de 1931. Quan vas escriure la carta que copio, forçosament havies de conèixer-ho. Amb dos mesos em sembla que hi ha temps i retorns sobrat,

Llegeix si et plau el que diu el teu íntim amic Narcís Malagelada i Font.

HONORABLE SENYOR

Un dels principals càrrecs que en la sessió municipal celebrada el dia 2 del present, férem contra vos, fou el de que nosaltres estavem convençuts que amb anterioritat a la fallida del Banc de Catalunya, com apoderat que sou de dit Banc a la nostra Ciutat, havieu de tenir esment de la

manca de solidesa de l'entitat bancària que regentaveu i que per lo tant com a Alcalde i tinguent en compte els interessos de la Ciutat havieu de retirar els cabals que l'Ajuntament tenia a la Caixa d'Estalvis de dit Banc.

Posteriorment a la data de la sessió esmenada per persones de la nostra absoluta confiança ens tada hem assabentat de la situació particular vostre respecte al Banc de Catalunya, deduïnt clarament que vos ignoraveu la situació del Banc abans de fer la suspensió de pagament i que per lo tant **sino retiràreu els cabals de l'Ajuntament no pot atribuir-se com a negligència en perjudici de la Ciutat.**

Per tant nosaltres en honor a la veritat i amb la mateixa noblesa que formulavem l'acusació de negligència com a Alcalde en aquest afer la retirem i la donem per no feta.

Esperant us donareu per satisfet amb aquestes explicacions us reinteren la seva amistat el vostres s.s. s.s. — N. MALAGELADA

Banyoles 4 de Setembre de 1931

Abans de despedir te, seria convenient que expliquessis quin dels dos té raó. Si el Sr. Narcís Malagelada i Font del 4 de Setembre de 1931 o Narcís Malagelada i Font del 2 de Setembre de 1934.

Em sap greu que pleguis. Ara venia l'hora de fer-hi brometa, comentant algunes de les coses que has dit. Creu que n'hi ha de molt sucoses. No et responc de si sabré resistir la temptació i ho deixaré córrer. Al cap de vall, el que tú et proposaves no era altra cosa que intentar una rebentada política, i no podries pas recriminar-me si ara fos jo qui l'intentés. De totes maneres tinc el consol de veure que no dec pas haver fracassat tant i tant en política quan m'has demostrat palpablement que et faig molta nosa. I mira, jo crec que es ben cert aquest adagi nostre: Val més inspirar odi que pietat.

Com adversari polític, no et desitjo sinó una cosa: que Déu et mantingui els grans èxits que has tingut fins avui i a mi em mantingui els fracassos.

JACINT MASGRAU I BUTINYA

Per la catalanització de l'Escola

Catolicisme i Catalanisme

L'últim número d'«El Banyolí» publicava un anunci que deia: *Pares Catòlics! feu educar els vostres fills a les escoles catòliques.* No hi tenim res a dir, i ens guardarem com d'escaldar-nos de combatre aquesta propaganda a favor d'una escola determinada. És molt natural, que un periòdic catòlic faci propaganda a favor de les escoles religioses, i és també molt natural, que els pares creients, hi portin els seus fills per ésser educats sota els principis religiosos de l'església de Crist.

El que ja no es tant natural, perquè no n'és gens, sinó molt inexplicable, es que hagim de veure avui, igual que ahir, i igual que sempre, l'oposició, la resistència, que es fa en les escoles catòliques, a la doctrina catalanista. Perquè el cas, es, que avui, no hi ha a Banyoles ni una sola escola dirigida per religiosos que dongui a la nostra llengua la preeminència que li correspon. És mes encara. Podem assegurar, que en cap d'elles es compleix el decret de Marcel·lí Domingo en el qual es disposa que fins a l'edat de 7 anys, l'ensenyament ha d'ésser a Catalunya *exclusivament en català.* Sinó que als nens de 4 o 5 anys els fan llegir llibres castellans, i tota l'ensenyança es a base de castellà. La llengua catalana es ensenyada de mes a mes, com podria ésser ensenyat el francès o l'anglès. Perquè aquesta anomalia? Perquè aquesta resistència o boicot a educar i a formar els nostres infants dintre els principis catalanistes? És que no es pot ésser un fervent catòlic i un catalanista entusiasta? És que la religió està renyida amb les nostres ànsies de recobriment nacional i amb l'amor a la llengua i a la Pàtria catalana? És que el fer catalanisme en el concepte mes pur i enlairat, com es l'ensenyament de la nostra gloriosa llengua de la nostra història, etc., també es considerat com fer política? És que—en fi—no es pot creure en Deu i estimar a la Pàtria? Voldriem que s'ens contestessin aquestes preguntes. Ja sabem, però, que no ho logrem pas. Però, voldriem

sobretot, perquè es el que m s'ens interessa, que fossin esmenats aquests errors pedagògics que han subsistit fins avui i al començar el nou curs, els que fem anar els nostres fills a una escola on s'els ensenya a ésser cristians, poguessim tenir la satisfacció, la satisfacció completa de saber que també els ensenyan a ésser bons catalans i estimar Catalunya.

Els senyors que tenen sota la seva direcció les escoles de religiosos tenen el deure imperiós de posar fi a aquesta lluita continua que es descapella en les conciències de molts pares. Si fan anar els seus fills a les escoles de l'Estat, no els diràn ni una paraula de Deu—en quant a l'aspecte catalanista, està molt millor en les escoles de l'Estat que no en les religioses, just es reconeixer-ho, encara que aquest reconeixent hauria d'avergonyir a mes de un—però, si fan anar els seus fills amb religiosos, saben que estarà completament abandonada l'ensenyança catalana.

Es clar que de tot aixó, qui en té la mes gran culpa som els pares, que tenim la desgràcia.—perquè gairebé es una desgràcia encara que sembli una monstruositat o una heretgia,—de creure amb Deu i ésser catalanistes. Es clar, també, que no es pas culpa nostra si hem de dir el que diem. La culpa és tota d'aquests senyors, que s'entesten perpetuament, ha voler demostrar amb els seus actes, que en aquest país, la religió està renyida amb l'ideal de la Pàtria.

UN CATALANISTA - CATOLIC

N. de la D.— Hem rebut aquest article que publicuëm amb molt de gust. El seu autor ja ens diu en la seva carta acompanyatòria, que havia pensat primer a enviar-lo a «El Banyolí» però convençut que no li publicarien ha desistit de fer-ho. Mostra els seus dubtes respecte al nostre acolliment, però, ja veurà com li donem publicació. Heu de saber vos i tothom, que primer que tot som catalanistes, i per tant, no podem rebutjar res de propaganda catalanista. Menys podem fer-ho encara, amb temes com el que enceteu, que es fonamental per Catalunya.

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA - QUEVIURES

Tortades d'Atmetlla

Plaça Turers, 9

BANYOLES

De cara a demà

Quant la joventut surt al mirador del món a contemplar-ne els aspectes polític, social i moral hi veu un tal embolic d'idees, pensaments i doctrines que enfront d'aquest panorama tant contradictori arronça les espatlles i n'aparta els ulls amb gest despectiu tancant-se en una indiferència que res no cura.

Llevat d'una selecta minoria de joves que s'ocupen seriosament d'aquests problemes perquè volen viure la vida integralment i no amb monòtona carrincloneria esperant els aconteixements com inevitables; apart un nombrós sector que per naturalesa estan mancats d'independència i viuen coaccionats per idees imbuïdes que no s'els ha acudit o permès mai discutir. Deixant de banda aquests, resta la gran majoria de joves que trovant-se neutrals, per a decantar-se cap a l'idea que primer o millor els enlluerni, no s'eduquen ni s'instrueixen per adquirir aquesta visió de conjunt dels diversos aspectes de l'activitat humana indispensables per poder orientar-se vers la veritat i poder jutjar i discutir les idees i actuacions dels homes. Es desenten d'aquestes qüestions. Viuen sumits en el corrent materialista d'un modernisme mal entès que és la causa del desgavell general que afligeix el món; desprecien inconscientment els mitjans — converses, llibres, etc. — que tant podrien ajudar-los a assolir aquesta cultura que per ella sola pot determinar la felicitat d'un individu pel coneixement perfecte de l'ambient en què viu i de les seves possibilitats.

Quants individus s'han passat la vida practicant rutinàriament una religió que si

s'haguessin aturat a meditar-la haurien vist que estava en oposició amb la seva norma de conducta! Quants afiliats a un partit polític en desconeixen la seva veritable doctrina apoiant-lo només de cara a algunes persones o interessos, falsejant així la seva consciència i siguent causa del general desequilibri ideològic! Quants exaltats defensors de doctrines extremistes no són més que esperits idealistes ofuscats per concepcions poc discutides i mal enfocades! Tant els uns com els altres han estat joves que no s'han preocupat d'adquirir la visió general del món i alguns han pagat cara llur deixadesa.

Com aconseguir aquest coneixement de conjunt? Llegint, llegint bé i ordenadament; assimilant idees i classificant-les. Triem els millors autors de les principals teories i meditem-los. Això, juntat amb les observacions personals, ens aclarirà l'intel·ligència. Veurem desaparèixer les boires que enterbolien el panorama del món ideològic i aquest apareixerà tal com és: nítid, sense confusions i llavors ens serà fàcil divisar hi el nord: la veritat. Es feina de bona voluntat i quelcom pesada. El sacrifici, però, queda compensat amb escriure amb el premi d'una cultura sòlida que ens permetrà discutir amb coneixement de causa i amb la satisfacció de posseir la veritat i la raó per deducció personal, allunyat de tota coacció.

A aquests joves companys meus que tan poca importància donen a aquestes coses, voldria estimular-los perquè intentessin tan sols la lectura d'un llibre doctrinal, amb la seguretat de que si així ho fan tindran interès en conèixer l'extrem oposat per a comparar-lo, iniciant així una polèmica interior quin fruit serà un abrandament d'en-

I. BOSCH

ARQUITECTE
BANYOLES

Els dilluns, de 10 a 3 hores al HOTEL FLORA
GIRONA. - Pl. Marquès de Camps, 15 - Telèfon 369

Tota classe de treballs topogràfics, d'arquitectura, calefacció central, etc., etc.

Els Pòlvors DENYSE

de llet dessecada sense perfumar, embelleixen més que els d'arroç i de talc usats antigament. La joventut extraordinària que dona al cutis la llet dessecada no s'ha pogut lograr amb cap més producte. Els seus efectes damunt la pell son sorprenents puix arriben a dissimular les arrugues. I com a millor base per aquests famosos pòlvors, el TONIC DENYSE reconstituint poderosíssim de la pell, substitueix amb ventatja a les cremes. - Tons: incolor, solejat i bronze. Dos preparats farmacèutics sotsmesos a un rigorós control mèdic-dermatològic. - Mostres gratuïtes, Casa TOMAS TEIXIDOR - Pl. República, 14 - Banyoles

tussiasme per l'ideal destriat en l'anàlisi.

La veritat és única en totes les coses i per a tots els homes; si la coneixessim i practiquessim, situats tots en un pla d'igualtat i comprensió, s'acabarien per sempre les lluites i la justícia social seria un fet. Sé que això és un impossible ara, perquè tothom viu desorientat; no ho serà, però, demà perquè nosaltres els joves isolarem la veritat d'aquest laberint i la presentarem com a bandera de pau per a acabar amb els confussionismes. Treballem-hi. — M. T.

NOTICIARI DE PALESTRA

«PALESTRA», complint amb el seu deure estrictament patriòtic, ha organitzat una conferència pública a càrrec del conferenciant de Barcelona Sr. Joan Sardà, que tindrà lloc el vinent dimarts, per commemorar el 220 aniversari de l' 11 de Setembre de 1714.

La Delegació local de PALESTRA invita a tots els banyolins en aquest acte patriòtic i espera que tothom hi correspondrà donant així una prova més de la catalanització del nostre poble.

Banyolins! Per Catalunya assistiu-hi!

De Casa Ciutat

SESSIO DE 24 DE SETEMBRE. — La presideix l'Alcalde Sr. Masó i hi assisteixen els Consellers Srs. Aulina, Carles, Juanola, Oliva, Boschmonar, Tomàs Ametller i Palmada.

Extracte dels acords:

Aprovar la distribució de cabals del mes; rebutjar una reclamació del Sr. Josep Margarit demanant no pagar res per la construcció de voreres; concedir pròrroga per a fer obres al Sr. Joan Colom; autoritzar les modificacions de façana sol·licitades pel Sr. Pere Brugué; aprovar les factures informades per la Comissió de Foment; concedir un darrer termini de 15 dies per la declaració de les terres de regadiu, i penyorar amb 10 ptes. per vessana els qui no les declarin; autoritzar la Comissió d'aigües per a fer la neteja de recs dintre el mes de Setembre, i per a corregir alguns abusos que es fan als recs dels carrers de Sant Martí i el de Sant Roc; canviar l'hora de les sessions i celebrar-les d'ara endavant a les 7 del vespre; designar al Sr. Ametller per a assistir a la subhasta dels aformats; encarregar a la Comissió de Foment que estudiï quin paviment podria construir-se al carrer de Mossen Cinto, amb la cooperació de l'Estat; passar a la mateixa Comissió un prec del Sr. Oliva sobre la instal·lació de nous fanals al carrer del Nord, i a la Ronda de Fortià.

En la secció de prec i preguntes el Sr. Palmada es fa ressó del disgust que ha causat al carrer Major la prohibició d'acompanyar la patrona a la Parròquia el dia de la festa del barri.

El Sr. Alcalde explica que els motius de la negativa son l'haver-se negat a altres barris i a la mateixa Parròquia el permís per actes de culte extern d'acord amb les instruccions que tenia del Comissari d'ordre públic.

Intervenien els Srs. Carles, Juanola i Oliva recolzant el criteri que no es poden permetre actes religiosos a la via pública; repliquen els Srs. Palmada i Masó i queda clos l'incident.

I s'aixeca la sessió.

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

LA VELLA

Gran varietat de dibuixos moderns
a preus molt reduïts

ANTIGA CASA TARRISSE

C. del Nort, núm. 40 - BANYOLES

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramon Peraferrer

Permanents
Eugene

«Tipo I. D. L. a l'aigua i tipo Eugeneol a vapor»

SHELTON

«Tub ràpid proccès»

SOLRIZA

«sense aparell ni electricitat»

FRANELA

«procediment paper»

Carrer Major, 2 Banyoles
(Girona)

NOTULA: Serveixint-se demanar
número pel seu pròxim servei.

D
E
C
O
L
O
R
A
C
I
O
N
S

T
I
N
T
U
R
E
S

L' 11 de Setembre

«O, Catalunya! mare nostra aimada
viurem fidels al seny del teu amor.
Si cal morir servant la flor sagrada,
caurem contents, bo i estrenyent-la
[al cor.

JOAN MARAGALL

Dimarts vinent, hom commemorarà el 220 aniversari de la presa de la llibertat de Catalunya per les tropes espanyoles d'aquell despòtic Felip V. ajudades per les tropes franceses.

11 de Setembre de 1714. Dia funest per al poble de Catalunya! 11 de Setembre de 1714. Data tràgica i ensems gloriosa en la història pàtria! 11 de Setembre de 1714. Tot un poble que lluita i mor en defensa de la llibertat que perilla! I entre tots i per damunt de tots, un gran patriota; un gran heroic; Rafael de Casanova, Conseller en cap de l'Ajuntament de Barcelona, ferit en el combat espantós d'aquella nit. Aquest gran català representa per a nosaltres un símbol.

Catalans! Demà passat, commemorem dignament i com un sol home, aquesta data tràgico-heroica. Absolutament tots! sense distinció de creences, de classes ni de sexes. En l' 11 de Setembre de l'any 1714, lluitaven únicament catalans.

Sota el símbol de la bandera barrada, un sol ideal feia bategar llurs cors. CATALUNYA! «Queia el príncep als peus dels del vassall, el bisbe al costat del plebeu; tothom es trobava en el mateix peu d'igualtat...»

El record d'aquells herois ha d'ésser-nos un conhort i cal que la sang tant generosament vessada no hagi estat debades. Fem-nos dignes successors d'aquells llunyans avantpassats.

I el millor homenatge que podem retre a la memòria d'aquells màrtirs és de fer-nos mes patriotes, d'aprendre a estimar mes la nostra, única pàtria catalana. I la millor manera d'aconseguir-ho és, llegint la història, saber-la, fullejar-la sovint... De la desconeixença dels fets mes primordials de Catalunya, en prové aquesta mancança de patriotisme, aquesta esfereidora indiferència. Els màrtirs de l'any 1714, moriren en defensa dels furs que perillaven. Per Catalunya aguantaren resignadament mes d'un any de setge ferotge. Per Catalunya donaren generosament llurs vides. A nosaltres, no ens cal pas una prova tant dura per a demostrar el nostre patriotisme. Ara com ara, es tracta que treballem per la nostra Pàtria i que sapiuém deixar d'un cop aquest mesquí partidisme en que ens havem col·locat. Per damunt dels interessos polítics hem de posar ben alt el nom de Catalunya. Aquest, triomfant, immaculat, ha d'ésser la nostra esperança.

Catalunya, actualment travessa una mala tongada entre altres aspectes com a conseqüència de l'antagonisme gran entre dos bàndols de catalans, denominats injustament, dretes i esquerres. Massa aferrats en les disputes casolanes, no ens preocupem prou de la tasca enorme, feixuga, de grans responsabilitats que tenim entre mans. Estem tot just a l'endagament de la nostra vida autonòmica; hem de posar en marxa la nova Catalunya, i en aixó ens hi va el nostre prestigi. Hem de demostrar a Espanya i al món enter que som un poble que sabem governar-nos. Es precís que tots ens llancem a la brega. D'altra banda, ens cal unió, molta d'unio si volem aconseguir una Catalunya mes lliure i sobretot, per fer front al nostre enemic de sempre: Espanya.

Ara fa 220 anys que volgué demostrar la seva ira damunt el nostre poble. Qui ens assegura contra una altra mes o menys llunyana eventualitat?

La data de l' 11 de Setembre, cada any ens ho recorda. Sembla talment com si la veu d'aquells màrtirs ens digués: «Estigueu a l'aguait Uniu-vos. La unió fa la força». I nosaltres hauriem de poder respondre: «Tots estem a la una. Catalunya en peu està disposada al que calgui». — I contra un poble espiritualment unit que avança freturós de llibertat és com una trinxera formidable, on s'estrellen els atacs més estrepitosos de l'enemic.

JORDI DESVALLS

TRANSPORTS

J. BRANYES MORERA

Servei diari de Banyoles a Barcelona i pobles intermitjos.

BANYOLES: Alvarez, 20 - Tel. 7

BARCELONA: Rech Condal, 8 - Tel. 19165
Diputació, 176 - Tel. 31081

AGENCIAS a Girona, Pineda, Calella, Canet, Arenys, Mataró, Masnou, Premià, Badalona.

Combinació amb el reste d'Espanya, Balears i Canàries

De tots colors

Entre els comentaris que El Banyolí fa a propòsit de la vinguda del Sr. Azaña, n'hi ha un que tanmateix s'hauria de donar vergonya de publicar-lo. Aprofitant un «lapsus lingüe» o confusió de nom sofert per un senyor republicà entusiasta i admirador fervent del Sr. Azaña es permet fer-hi la seva brometa, però, tant mateix els hauria d'inspirar una mica més de respecte l'edat del Sr. que equivocà el nom. Aquest, no féu cap presentació sinó que anà a saludar el Sr. Azaña ben espontàniament i no té res de particular que un home de més de 75 anys i amb l'emoció pròpia del moment sofrís la confusió de noms que va sofrir.

Si la planxa que diu l'hagués comesa algún republicà tivat i amb pretensions—com el director d'«El Banyolí» posem per cas—es comprendria la brometa, però tractant-se d'un senyor molt respectable per molts conceptes que no sap que és tenir pretensions i de més a més, d'una edat molt avançada, és de molt mal gust l'intent de causar-li molèsties portats pel seu odi cerval a Azaña i als republicans.

Si l'autor de l'escrit de referència té la sort d'arribar a complir 75 anys potser es pixarà al llit.

I a propòsit encara de la vinguda del Sr. Azaña. Nosaltres, verídics com sempre, ja reconeixiem i dèiem que hi havia poca gent a esperar-lo puix que no era coneguda de ningú la seva arribada. Però, ja que «El Banyolí» canta tant, volem fer-li una proposta. Que anunciï amb vuit dies d'anticipació a só de bombo i platets la vinguda del Sr. Cambó. Li juguem doble contra senzill que malgrat tota la propaganda feta no hi haurà a esperar-lo ni la meitat de les persones que hi havia a esperar Azaña.

No s'atreviran a provar-ho, no.

I qui sap on paren en Cambó i en Ventosa i tots els prohoms de la Lliga? Ningú no sap on són. A Madrid es parla de crisi. A Catalunya la política

passa per moments greus. Tots els caps dels partits ocupen els seus llocs, tots, menys els leaders de la Lliga que ningú sap on són. La Lliga, la pobre Lliga, es com un vaixell sense timó ni pilot que navega en mars desconeguts. No sap on va, ni que es pesca ni que ha de fer. Parleu amb qui volgueu de gent de dreta, homes conservadors, tots malparlen de la Lliga i li auguren una desfeta sens precedents. La Lliga ha oblidat que el catalanisme era l'ànima que l'aguantava, ha fet i obrat com un partit anticatalanista i li costarà la vida. Les baixes que té cada dia d'afiliats seus, fan feredat.

* * *

Un senyor que ha publicat tres o quatre escrits a «El Banyolí» parla amb insistència de fracassos polítics d'altri. Es veu que això l'obsessiona. Però, hauria de recordar, si no s'enrecorda i no ho sap: Que ha anat dues vegades en candidatura. La primera, hi anà siguent plat de quarta o quinta taula. Quan ja n'hi havia hagut cinc que havien dit que no, aleshores pensaren amb ell—rígurosament històric—Que sortí elegit, però, fou el canceller que tingué menys vots. Una mica mica menys i ja era a l'aigua. La segona vegada, ja ho sabeu tots, es quedà amb la canya sense peix. L'home, desesperat, volia un càrrec o altre, fos el que fos, Intrigà per convertir l'«Esport» en centre regionalista, confiant que això provocaria la retirada de l'Entitat d'alguns; que entre aquests n'hi havia que eren de la Junta; que així hi hauria tres o quatre llocs vacants a la Directiva i ell podia aspirar a cobrir-ne un, d'altra manera, no en seria mai; que ara, tal com somniava, ja es de la Junta, però la Societat no marxa ni a tiros.

Nosaltres, confiem plenament que un home així, tant carregat d'èxits, aviat serà posat en subhasta com un «desecho de tienda y cerrado».

NOTICIES

Per el Sr. Notari d'aquesta, s'ens prega fem avinent als nostres llegidors, que actualment hi ha concedit el perdó de multes per a els traspessos de finques per herència.

Per avui diumenge el F. C. Banyoles, té anunciat un formidable partit de fut-bol amb el potent equip C. E. Malgrat el qual ens demostrarà la seva vàlua, i el públic banyolí disfrutará d'una tarda de bon fut-bol.

Dimecres passat morí el que fou en vida Pere Joffre Pujol, secretari de l'Ajuntament de Fontcuberta. A la família tota el nostre mes sincer condol.

Avui, a les 10 de la vetlla, es posarà en escena al Ateneu, dues boniques «zarzuelas». Constituirà el «clou» de la vetllada el jove baríton Pere Teixidor que cantarà la romanza de «Los Gavilanes».

Fàbrica de Cotilles Successor de J. Masógrau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — *Vendes major i detall*

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS

Carrer Gran,

Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Sedes i Cotons estampats. -- Novetats

Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de 'Hospita, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.

Taxis per a excursions — (Garatgé)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

CONSULTORI MEDIC - QUIRURGIC

Eliseu Jubert i Joaquim Jubert

(malalties de les criatures i medicina interna.

malalties de la pell-cirurgia infantil i dels ossos.

RAIGS X

Plaça de la República, 7, pral. - GIRONA